

Dr. Altmayer Pál

Kedves János!

Herczeg Jánossal 1959-ben ismerkedtem meg. Mindketten ezen évben próbáltunk bejutni az Orvostudományi Egyetem Általános Orvosi Karára. Szándékunk egyértelmű volt, ahogy a felvételi sikertelensége is.

A maximálisan elérhető felvételi pontszámokat ugyan elértük, de lerontotta ezt szüleink hátrányos besorolása – sikeres mesteremberek voltak. Kitörési lehetőség módjára tanácsot kaptunk az egyik felvételi bizottsági tagtól. A tanácsot barátinak éreztük, ezért mindketten ennek szellemében jártunk el. Így lettünk – János az egyik budapesti gyár oszlopos segédmunkás tagja, én pedig olajbányász.

Az egyéves „átnevelő” program, no meg a szorgalmas tanulás után 1960-ban felvételt nyertünk az egyetemre.

Az egyetemi évek megkezdése után barátságunk elmélyült. A tanulás központi szerepet játszott életünkben.

János kiváló képességei hallatlan akarateroje számomra is példamutató volt és követésre inspirált.

A vizsgák sikereit sokszor közösen ünnepeltük meg. Kollégiumban közösen egy szobában laktunk, így természetesen diákcsínyekben is együtt voltunk. A szép és tartalmas diákéveknek gyorsan a végére jutottunk.

1966-ban a diploma megszerzése és a pályaválasztás eldöntése volt. János barátom ebben könnyű helyzetben volt, mert több klinikára is volt meghívása. Végül a szülészeti klinikát választotta.

Nekem is szerencsém volt, mert két gyakornoki állás volt meghirdetve – a másikat János ajánlására én kaptam meg.

János tudományos ambíciói a klinikán tovább folytatódtak.

Közös albérletben laktunk, de gyakran előfordult, hogy csak a klinikán tudtunk szót váltani egyéb dolgokról.

János kiváló képességeit és sokoldalúságát a klinika vezetése is felismerte és felhasználta. Szinte nem volt olyan nehézség, amit Ő nem tudott volna megoldani! Három hónap alatt megtanult oroszul, hogy méltóan tudja viszonzni a klinikának felkínált orosz meghívást.

És megjavította Szontágh prof javíthatatlannak gondolt japán rádióját (1968-ban nagy érték volt!) – Syntestrin injectio (kukorica olaj volt benne) felhasználásával. Megvalósult amerikai ösztöndíja is Csapó prof-hoz. Megismerhette és sokat volt együtt Szent-Györgyi Albert prof-al St.Louis-i látogatásai alkalmával.

Emberi nagyságát bizonyítja az a tény, hogy változatlanul megmaradt közvetlen kollégának és barátnak.

Mindketten családot alapítottunk – barátságunk töretlen maradt. Osztályvezetői kinevezést kaptam 1983-ban. Feladataim ellátásában nyújtott segítségéért és barátságáért is köszönettel tartozom Jánosnak.

Nyugdíjba vonultam 2004 végén, előtte már hónapokkal készültem az életkörülményeim áthangolására.

Elgondolásomat merőben megváltoztatta János barátom felkérése, hogy osztályán Szeged Város II. Kórházában folytassam ténykedésemet.

Akkor még nem sejtettem, hogy néhány év múlva Jánossal együtt kerülünk vissza első munkahelyünkre, a Szülészeti Klinikára.

Munkahelyi, családi, baráti összejöveteleken gyakran emlegetjük közös múltunk emlékeit. A mult távlata megszépíti az emlékeket.

A mi több mint félévszázados baráti multunk kiállta az idők próbáját!

Kedves János!

Tiszta szívből gratulálok családom és magam nevében 70 éves születésnapodhoz!

Bízom benne, hogy a sors még mindkettőnk számára tartogat jónéhány egészségben töltött évet.

Baráti öleléssel:

Altmayer Pali